

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 1. Proponitur prima sententia asserens D. Matthæum legalem,
Lucam verò carnalem D. Iosephi prosequi Generalogiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

dum directè derivatur in D. Josephum, nisi fuerint consanguinei & in gradu ita propinquo cognati, Beata Virgo, ex quâ sola Christus. & D. Josephus, ut hoc esset notissimum: non possunt autem esse ita conjuncti si Joseph descendit ex Davide per lineam Salomonis, Maria verò sit ex Patre Heli per lineam Nathan propter nimiam distantiam illorum in hoc casu à communi stirpe Davide, ut constat ex supradictis: ergo, &c.

IX. Confirmatur etiam ex ipso sensu Ecclesiæ, nam ipsa in festo Sancti Joachimi Patris Deiparæ, quod celebrat 20. Martii, idque à tempore Lucidi & Annæ, utitur in Missa & admatutinum Genealogiâ Matthæi, non verò Lucæ: At si Joachim fuisset ille Heli, ut volunt Lucidus & Annæus, utique Genealogia Lucæ illum spectaret, non Matthæi, & consequenter Ecclesia istâ uteretur & non hâc, ergo signum est Ecclesiam non approbare hanc sententiam? Propter eandem rationem in Festis Conceptionis & Nativitatis Beatæ Virginis, eadem Genealogiâ Matthæi utitur, usura sine dubio Genealogiâ Lucæ si vera esset sententia Lucidi & Annæi.

X. E contra verò in festo Sanctæ Annæ Matris ejusdem Beatæ Deiparæ 26. Julii eadem Ecclesia in Missa & matutinis neque hâc neque illâ utitur Genealogiâ, quippè quæ judicat neutram illarum eam spectare, eo quod Anna non descendat ex Tribu Juda, aut stirpe David, sed ex Tribu Levi seu sacerdotali, ratione cujus Elizabeth uxor Zachariæ & Mater Sancti Joannis Baptistæ, quæ fuit ex eadem Tribu sacerdotali, (fuit enim ex filiabus Aaron, ut dicitur Luc. c. 1. v. 5.) asseritur cognata ejusdem Beatæ Virginis Luc. c. 1. v. 36. favetque quod docent SS. Patres Christum Dominum ex utraq; Tribu descendere Regiâ & sacerdotali. Vide antiquissimum Hyppolit. apud Nicephorum lib. 2. c. 3. D. Gregorium Nazianz. in Carm. de Christi Genealogiâ, Divum Hilarium in Matth. can. 1. D. Ambrosium, lib. 3. in Luc. & lib. de Benedictionib. Patriarch. c. 3. D. Augustinum lib. 2. de Consens. Evangelist. c. 2. & lib. 83. quæstion. quæst. 61. &

in quæst. lib. Judic. quæst. 47. Epiphanius hæref. 78. Eucherium in lib. quæstion. Novi Testam. Andream Crentensem in Encom. Virg. Deip. Bedam in Luc. ad illa verba, ecce Elizabeth cognata tua, Julian. Pometium lib. 3. contra Judæos D. Thomam 3. p. quæst. 31. art. 2. ad 2. ex sacerdotali quidem, quia Mater ejus Sanctissima Deipara ex qua sola traxit carnem per lineam maternam Annæ descendit ex Tribu Sacerdotali seu Leviticâ: ex Regia verò per lineam paternam, quod scilicet Patrem habuerit D. Joachimum ex illâ, non verò ex Tribu Levi, ut sine fundamento asserbat Faustus hæreticus Manichæus apud D. Augustinum lib. 23. contra ipsum c. 4.

Faciunt denique contra hanc & omnes alias præcedentes sententias, quæ pro vera adducemus capite sequenti. XI.

CAPUT VI.

Quod unus Evangelistarum carnalem D. Josephi Genealogiam, alter legalem profsequatur.

REJECTIS superioribus sententiis nullus alius modus videtur restare præter hunc ut possint inter se conciliari duo illi Christi Genealogistæ & Evangelistæ. Sed interim hic modus adhuc bifariam dividitur: alii enim ex his asserunt D. Mattheum legalem profsequi genealogiam, Lucam vero carnalem: alii è contra, de quibus duplici Sectione hic.

SECTIO PRIMA.

Proponitur Prima Sententia asserens D. Mattheum legalem, Lucam Carnalem Divi Josephi profsequi Genealogiam.

DUm manum ab hoc opere, jam absoluto removerem, incidi nescio quo casu in Tom. 3. mensis Martii P. Joannis Bollandi in Acta Sanctorum, apud

apud quem ad 19. ejusdem mensis in S. Iosepho, præter ea quæ hic supra cap. 3. inferni ex eodem Authore, invenit super hæc Genealogiâ novam Patris Possini, ex eadẽ qua ille Jesu Societate sententiam cui nullum hoc aptiorem locum judicavi. Eam ipsismet Possini verbis ex Bollandi loco citato §. 5. admetior.

Alter inquit hic modus est (prior fuit ille à nobis supra c. 2. solutus) à jam dicto Possino non infelici conjecturâ solutus, cui quidem plurimi Sanctorum, Patrum, Interpretumque prævertente, dicentes ab Evangelistarum altero carnalis generationis servari ordinem, ab altero legalis successionis rationem haberi: sed plerique eorum temerè Africanum secuti (à quo alioqui in utriusque lineæ conjunctione desciscunt) nec rationi, nec Scripturis, satis conformiter videatur adscripsisse Matthæo ejus, quæ secundum naturam est generationis, seriem, Lucæ verò alterius, quæ secundum legem successionis.

III. Etenim Matthæus qui Judæis Hebraicè scribebat omnia jura ex legis præscripto merientibus, æquius erat hoc facere quàm Lucam, cujus Evangelium Græcè conscriptum, ad gentes potius instruendas dirigebatur, Judæicarum ceremoniarum legumque non ad eò curiosas, aut protus ignaras: verùm ne Spiritui Sancto præscribere hæc in parte videamur, potius quid factum sit, quàm quid fieri conveniret, inquiramus. Utrumque autem commodè assequemur utriusque serie generationes cum Possino expendent, easque cum irrefragabili Scripturarum testimonio conferentes.

IV. Quid igitur Lucas? cum in principio serie sue à Christo sursum ascensurus filium eum dixisset Joseph, expressè addit *ut putabatur*, ne naturalem quis generationem suspicaretur: Putabatur autem propter conjugium Joseph cum Maria, quod esset Neptis cum Patruo suo, velut vulgò notum supponens, atque ad eò nihil dubitari hujus Avus esset, qui Pater illius generatione carnali. Absque ullâ deinde restrictione, sic porrò ad cæteros ordine recensendos absolutè progreditur *qui fuit Heli, qui fuit Mahat, &c.* atque ita de reliquis. Nisi enim hi carnaliter fuerint ex invi-

cem procreati, ultra Christum extendas oportet istud *oronomizeto*. Porro eodem pede concipias Evangelistam, pergere quories alicui majorum Christi duplex est Pater, Legalis alius, alius naturalis. Hoc autem non facit Lucas, sed omninò contrarium in Obedo cuius tamen Patrem Boozum libri Ruth cap. 5. audimus palam in concione profitentem. *Testes vos estis hodie quod Ruth Moabitidem uxorem Mahalon in conjugem sumpserim, ut suscitarem nomen defuncti in hereditate sua, ne vocabulum ejus de familia & fratribus & populo deleatur.* Obed ergo ex eo conjugio prognatus Mahalon imputandus fuisset secundum legem, nisi naturæ ordinem tenuisset Lucas, & tam verè Josephum filium Heli dicere voluisset, quàm verè Obed fuit Booz, quamvis legaliter filius Mahalon. Nec potest alius ullus gradus assignari in quo legis, non naturæ rationem habuerit Lucas.

E contra verò Evangelista Matthæus ubicumque series naturalis deficit, juris sequitur successionem, & crebris potest exemplis ostendi, *to genuit ab eo* vel simpliciter vel metaphoricè accipi, ut sit idem quod habuit in Davidicæ familiæ Principatu & benedictionibus, in ordine ad Messiam, Davidi atque ante ipsum Abrahamo datis, successorem: hoc enim videtur innuere solemnis illa propositio, *Liber Generationis IESU Christi filii David, filii Abraham.* Quæ de te vide accuratè disputantem Possinum cap. 10. ubi ostendit videri concessum Abrahamo jus habendi unum semper in terris usque ad Christum natum, qui se repræsentaret, repromissionis de Messia ex se nascituro hæres, qui quidem universim is fuerit, qui erat inter fratres ordine nascendi primus, nisi revelatio particularis interveniret, ut in Jacob, Juda, Davide, Salomone accidit, idemque rectâ lineâ per naturalem generationem propagatus, usque dum Salomonis & Salomonidarum peccatis exigentibus factum est, ut hic ab initio sic provisus ordo turbaretur: stante tamen & suum finem per viam legalis successionis obtinente primario Dei proposito & promissionis fide, ut in sequentibus declarabitur.

E

Synopsis

Magnificè
D.
Iosephi
RV
am

- VI. „ Ex quibus hoc quoque consequetur, „ aut Evangelistarum neminem, natura- „ lem prorsus tenere ordinem, quod est „ absurdum, aut tenere Lucam, qui prop- „ ter ea ad Adamum usque provehatur, „ cum in Abrahamo sistat Matthæus, ut „ primo capite repromissionis Divinæ „ secundum quam natus Messias prædi- „ cabatur, Judæis parùm curantibus Abra- „ hami antecessores qui ipsis erant cum „ multis aliis gentibus, aut demùm cum „ omnibus hominibus communes.
- VII. „ Ad probandum porro id quod jam „ diximus de Matthæo, ipsum scilicet se- „ rie naturali deficiente ad legalem re- „ currere, primò quidem demonstrat „ Possinus Sanctissimum Regem Eze- „ chiam non fuisse impiissimi Achaz na- „ turalem filium: demonstrat, inquam, „ evidenter ex Scripturâ docens cap. 53. „ & 54. omnibus evasionibus occlusis, „ filium Achazi dici non posse Ezechiam „ nisi credatur natus fuisse ex novennis „ pueri petulanti supra ætatem libidine & „ quidem fornicariâ. Quis enim illi æta- „ tulæ legitimam junxerit? Achazo au- „ tem regnanti non nisi unicum fuisse „ filium, eundemque per sacrilegum „ furorem in honorem Idoli Moloch „ holocausto consumptum fuisse, ex „ eisdem Scripturis haud difficulter in- „ telligitur.
- VIII. „ Cujus autem filius Ezechias, id „ quidem in obscuro est, satis tamen „ Scriptura indicat, Ozia, consen- „ su ac studio populi evecto in Regnum, „ plures fuisse fratres, nisi enim fuissent, „ ut quid ita expressè & præter morem „ popularis favoris, sacræ meminissent „ Historia: Sin autem altius ascenden- „ dum: Josaphatum saltem constat sex „ alios filios 2. Paralip. cap. 21. nomina- „ tim expressos genuisse. Demùm unde- „ cumque natus, si filius non fuit Achaz „ quod non fuisse ostenditur, dubitari „ non debet, quin jure successionis parte „ Regiæ stirpis extinctâ successerit Eze- „ chias per cognationum gradus: quod „ satis est ad intentum nostrum.
- IX. „ Alterum legalis successionis à Mat- „ thæo relatæ exemplum, sed naturali ad- „ mixtum habemus vers. 11. ubi dicitur „ *Josias autem genuit Iechoniam & fratres* „ *ejus in transmigratione Babylonis.* Nem- „ pè Joakimo, Josiæ per mortem Joha-
- nan primogenito Babylone extincto, „ filius ejus Iechonias in cernendâ Avi „ Josiæ hæreditate Patris suis, Sedeciæ „ & Sellum fiebat æqualis, qui proinde „ hic fratres Iechoniæ videntur dici. Nisi „ latiùs nomen fratrum accipere malis „ pro proximis quibusque ex communi „ Avo Josia consanguineis, qui omnes in „ transmigratione Babylonis extincti „ sunt, videlicet eò jam partim abducti, „ partim dum abducerentur cum filiis „ Sedeciæ, qui fuerat fratri suo Joakim „ substitutus in Regnum, à Nabuchodo- „ nozore occisi sunt in Reblatha. Post „ transmigrationem verò Babylonis, id- „ est postquam jam omnis populus cum „ Principibus suis abductus esset in Ba- „ bylonem, ibidem Iechonias genuit „ Salathiel.
- Quomodo autem genuit? Rex qui- „ dem Evilmerodach ipso anno quo reg- „ nare cœpit, captivum Regem levavit „ de carcere, & posuit thronum ejus su- „ per thronum Regum qui erat cum eo. „ Quis tamen negare audeat impletam „ terribilem istam Dei comminationem „ de Iechoniâ Jeremiæ cap. 22. pronun- „ ciatam. *Hæc dicit Dominus, scribe virum* „ *istum seditem, &c.* non quia nullos ge- „ nuerit filios, (paulò enim superius pro- „ pagati ab eo seminis & in captivitate „ morituri fit mentio) sed quia non erit „ de semine ejus vir qui sedeat su- „ per solium David, & potestatem ha- „ beat ultra in Iuda: quod profectò mi- „ nimè fuisset impletum, si Iechoniæ ex „ filio non tantùm nepos fuisset Zoroba- „ bel diuturnus & scelix gentis Iudaicæ „ in sedes Patrias restitutæ Princeps, sed „ per hunc etiam Christus ipse ejus reg- „ ni non erit finis, omnium priorum pro- „ missionum optatissimum complemen- „ tum, ex Iechoniæ semine per natura- „ lis generationis seriem fuisset propaga- „ tus, ut volunt ii qui faciunt Matthæum „ talis seriei authorem. Hæc est senten- „ tia PP. Possini & Bollandi, & funda- „ menta quibus innititur non aliis quàm „ ipsius Bollandi ex Possino verbis „ propofita.